

ξαγωγήν εἰς Γαλλίαν ἑλληνικῶν οἶνων δὲν ἐπραγματοποιήθησαν, ἐκτὸς συμβάσεων ἀφορωσῶν μικρὰς μόνον ποσότητας μεταξύ τῶν ὁποίων καὶ 1500 τόννοι περίπου τῆς Νέας Α.Γ.Ρ.Ε.Ξ.

Ἡ παρουσιασθεῖσα πέρυσιν ὥς ἄνω εὐκαιρία, ὥς καὶ ἄλλαι παρόμοιαι παλαιότερον, ὅπως ἐκείνη τοῦ 1948 καὶ ἡ ἄλλη τοῦ 1958, ἥτις ἀφεώρα πραγματοποιηθεῖσαν ἐξαγωγήν 160.000 τόννων ἑλληνικῶν οἶνων δίδουν κάποιαν ιδέαν περὶ τοῦ πόσον σημαντικὴ καὶ εὐεργετικὴ δύναται νὰ εἶναι ἡ ἐξαγωγή εἰς Γαλλίαν ἑλληνικῶν οἶνων ὅταν ὑπάρχη ἔλλειψις, λόγῳ κακῆς ἐσοδείας εἰς τὴν μητροπολιτικὴν Γαλλίαν ἢ εἰς τὴν Ἀλγερίαν.

Διὰ τὸν λόγον ἀκριβῶς αὐτὸν ἀξίζει νὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ἐξέλιξιν τῶν εἰσαγωγῶν ἀλγερινῶν οἶνων εἰς Γαλλίαν τῆς ὁποίας τὰ ἀποτελέσματα θὰ καταστοῦν διὰ τὴν Ἑλλάδα ἐκδηλα εἰς τὸ προσεχὲς μέλλον.

Ἡ Ἀλγερία εἰσάγει εἰς Γαλλίαν ἐτησίως ποσότητος τῆς τάξεως τοῦ 1.000.000—1.500.000 τόννων καὶ ποιότητος ἀπαραιτήτους διὰ τὴν τυποποίησιν (courage) ὀρισμένων κρασιῶν τῆς Μεσημβρινῆς Γαλλίας (Midi).

Ἐπειδὴ ὅμως τὸ σύνολον τῶν οἶνων τῶν προερχομένων ἐκ τῆς γαλλικῆς μητροπολιτικῆς παραγωγῆς καὶ ἐκ τῶν εἰσαγωγῶν ἐξ Ἀλγερίας ἦτο σημαντικῶς ὑπέρτερον τῶν ἀναγκῶν ἐσωτερικῆς καταναλώσεως ἐτέθησαν περιορισμοὶ εἰς τὴν ἐλευθέραν πώλησιν διὰ τὴν προστασίαν τῶν Γάλλων παραγωγῶν.

Οἱ τελευταῖοι εἶχον τὸ δικαίωμα νὰ πωλήσωσιν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Γαλλίας μὲ ὑψηλὰς τιμὰς ποσοστὸν ἀναρχόμενον εἰς τὰ 60—70 % τῆς παραγωγῆς των, τὸ δὲ ὑπόλοιπον τὸ ἐπώλουν μὲ χαμηλὰς τιμὰς πρὸς οἰ-

νοπνευματοποίησιν ἢ πρὸς ἐξαγωγήν.

Τὸ οὕτω ἀπομακρυνόμενον τῆς ἐσωτερικῆς καταναλώσεως ποσοστὸν οἶνων ὀνομάζεται hors-quantum.

Μέχρι πρό τιнос ἡ ἀντίδρασις τῶν Γάλλων παραγωγῶν κατὰ τοῦ ἀνωτέρω μέτρου δὲν ἦτο ἀρκούντως ἰσχυρά, παρ' ὅλον ὅτι τὸ hors-quantum ἐδημιουργεῖτο λόγῳ εἰσαγωγῆς οἶνων ἐξ Ἀλγερίας. Διότι οἱ Γάλλοι παραγωγοὶ ἐγνώριζον ὅτι ὁ ἀλγερινὸς οἶνος παρήγετο ἀπὸ ἀμπελοφυτεῖας ἰδιοκτησίας Γάλλων ἐγκατεστημένων εἰς Ἀλγερίαν, ἀπετέλει ἀντικείμενον ἐπεξεργασίας ἐκ μέρους γαλλικῶν οἰνοποιεῖων καὶ ἐμπορίας ἐκ μέρους γαλλικῶν οἰκῶν.

Σήμερον ὅμως ὁπότε μόνον τὸ ἐν τρίτον τῶν Γάλλων παρέμεινεν ἐν Ἀλγερίᾳ καὶ αἱ ἀμπελοφυτεῖαι τῶν ἀναχωρησάντων ἐκεῖθεν περιήλθον εἰς χεῖρας τῶν Ἀλγερινῶν, ὁ Γάλλος παραγωγὸς τῆς Μητροπόλεως δὲν ἔχει κανένα λόγον νὰ ὑφίσταται θυσίας ὑπὲρ ἀλλοεθνῶν. Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἐπομένως μπορεῖ νὰ δεχθῇ ὅπως συνεχίζονται ἐλευθέρως αἱ εἰσαγωγαὶ ἀλγερινῶν οἶνων εἰς τὴν μητροπολιτικὴν Γαλλίαν. Ἄνευ δηλαδὴ δασμῶν, ὅπως ἄλλοτε, ὅτε ὑπεστηρίζοντο συμπατριῶται του παραγωγοί, ἐνῷ σήμερον ἐξυπηρετοῦνται ὥς ἐπὶ τὸ πλεῖστον Ἀλγερινοί.

Ἡ ἀντίδρασις ἐπομένως τῶν Γάλλων ἀμπελοουργῶν κατέστη ἰσχυροτέρα, ἐξήτησαν δὲ μάλιστα τὴν ἐξάλειψιν τοῦ προνομιακοῦ καθεστώτος ὑπὲρ τῶν ἀλγερινῶν οἶνων τὴν ἀπαγόρευσιν τῶν ἐλευθέρων εἰσαγωγῶν καὶ τὴν ἐπιβολὴν δασμῶν.

Ἀπὸ τὴν ἄλλην ὅμως πλευρὰν τὸ γαλλικὸν οἶνεμπόριον τὸ ὁποῖον ἔχει ἀναλάβει τὴν διάθεσιν τῶν οἶνων εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Γαλλίας ἰσχυρίζεται ἐξ ἀντιθέτου ὅτι τὸ γαλλικὸν καταναλωτικὸν κοινὸν ἔχει συνηθίσει εἰς ποιοτικούς τύπους οἶνων